WWW.KHOST.AF

پـه اورونو کې

ŐéæĤ ï

شاعر

محمد اسمعیل یون

WWW.KHOST.AF

بسم الله الرحمن الرحیم

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم:	په اورونو کې سندرې
شاعر:	محمد اسمعیل یون
خپرندوی:	یون کلتوري یون
چاپشمېر:	۱۰۰۰ ټوکه
لومړی چاپ:	۱۳۷۲ل کال
دویم چاپ:	۱۳۸۷ل کال
د شاعر پرله پسې نومره:	(۱۰)
د خپرندوی پرله پسې نومره:	(۱۰)
کمپوزر:	ضیاالرحمن ضیا

WWW.KHOST.AF

نیولیک

ګڼه	سرلیک	مخ
۱	د دویم چاپ سریزه	۱
۲	سریزه	۴
۳	تاب	۱۰
۴	د اروا ګانو سلګۍ	۱۲
۵	ساده قتل	۱۳
۶	د ژوند رنګ	۱۵
۷	سهوه	۱۶
۸	نامعلوم قبرونه	۱۸
۹	اسمان او ځمکه پوه دي	۲۰
۱۰	نیمه لاره	۲۲
۱۱	ستوري ستوري اوښکې	۲۴
۱۲	ماتې هیلې	۲۶
۱۳	د ثلورو کلو شپې مې	۲۸
۱۴	د کفر رحم	۲۹
۱۵	کیسې	۳۱
۱۶	له ځانه سره جنګ	۳۳
۱۷	لکه وختونه چې وختونو کې مري	۳۵
۱۸	وینې تخیل	۳۶

WWW.KHOST.AF

۱۹	د شعر په پانړو	۳۸
۲۰	زهر	۴۰
۲۱	دا په کومو سترګو ګورې !	۴۲
۲۲	برى که نابرى	۴۳
۲۳	سپېڅلى غرور	۴۵
۲۴	د سپينو خولو پرخې	۴۷
۲۵	د اوښکو سباوون	۴۹
۲۶	زهرجنه خندا	۵۱
۲۷	دخندا وزرونه	۵۳
۲۸	امام شکرونه باسي	۵۵
۲۹	د اور په جبل کې	۵۷
۳۰	پوړنى	۵۹
۳۱	درېڼا حورو !	۶۱
۳۲	د زهرو فصل	۶۳
۳۳	چاويل چې د ګلونو ښار به وران شي؟	۶۵
۳۴	ولوليز پسرلى	۶۷
۳۵	د اوښکو احرام	۶۹
۳۶	اودګلو دسندرو اتڼ بيا له سره وران شو	۷۱
۳۷	يوجانان او يو جام	۷۳
۳۸	خوارېږه خوارېږه زخمونه	۷۵
۳۹	دستورو قافله	۷۷
۴۰	مړاوى جانان	۷۹
۴۱	دسمال	۸۱

WWW.KHOST.AF

۴۲	د مینې پیغمبر	۸۳
۴۳	د سرو ټپونو کان ۸۵	
۴۴	د پاڼو مومن	۸۷
۴۵	د صراط پُل	۸۹
۴۶	د جام جنازه	۹۱
۴۷	د سندرو په وزرونو	۹۳
۴۸	شهید غرونه	۹۵
۴۹	څلور شپې	۹۷
۵۰	ستوري لمرونه	۹۹
۵۱	دروح سپېڅلی زور	۱۰۱
۵۲	د شعر پري	۱۰۳
۵۳	سندریزه وږمه	۱۰۵
۵۴	د شعر حجاب	۱۰۷
۵۵	د محمد اسمعیل یون لنډه پېژندنه	۱۰۹

WWW.KHOST.AF

د دې ټولګې پر دویم چاپ څو خبرې

((په اورونو کې سندرې)) زما د شعرونو دویمه ټولګه ده چې پر **۱۳۷۶**ل کال په پېښور کې چاپ شوې ده. په دې ټولګه کې اکثره هغه شعرونه راغلي، چې ما د خپل تحصيل او تر هغه وروسته د

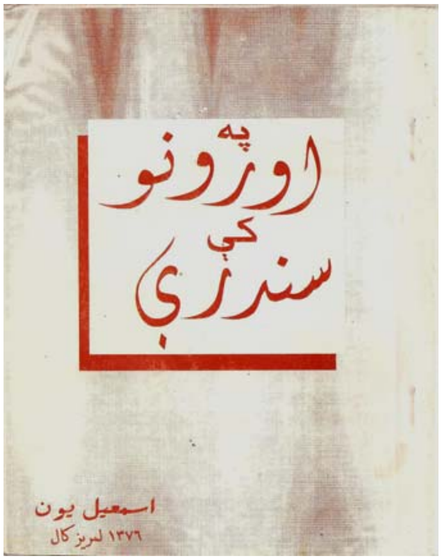

تنظیمـو اکی پـر مهـال لیکلي او یـو څـو داسـې شـعرونه پـه کـې هـم شـته چې د طالبانو د واکمنۍ د لومړیو کلونو په بهیر کې لیکل شوي دي. دا ټولګه هغه وخت د هېواد د تکړه شـاعر ښـاغلي عبدالمالک بېکسیار په زیات ټینګار او مالي لګښت خپره شوه، که د هغه ټینګار نه وای، نو دا ټولګه ما هغه مهال نه خپروله. له هغه وخته بیا تر دې دمه زه پر یو لړ کلتوري، سیاسي او ټولنیزو چارو دومره مصروف شوم، چې زما شاعرۍ ته یې د ډېر زیان ورساوه. شعر

WWW.KHOST.AF

يو تقدس دی، زيات ذهد ، تقوا و خلوت تـه ضرورت لـري، لـه سياسي او ټولنيزو کارونو او په دې لاره کې له پرتـو دېوانـو او لېوانو سره، د شعر ملکه، الهه او پرښته يـو ځـای مـزل نـه کـوي او نه د شعر ښکلا د سياست له بد رنګيو سره غاړه غړې حرکت کوي، نو ځکه که څوک غواړي يـوازې شـاعر پـاتې شـي، بايـده دي، چې خپل ذهن او قلم پر نورو ګڼو کارونو مصروف نه کړي. د شعر ښاپېرۍ يوازې ذهد ، ښکلا او تخيل مني؛ لـه نـورو ګڼو چارو سره يې کار نه شته. پـه همدې خاطر څومره چې زمـا نـور کارونـه ډېرېـدل، د شـعر ښـاپېرۍ راڅخـه مرورېدلـه او لـرې کېدله، خو بيا به هم کله په خوب او کله په ويښه راتله او زمـا د ذهني روزګار د ارامتيا سبب بـه کېدلـه او روحي سـتړيا بـه يـې رانه وړله. تر دې ټولګې وروسـته مې کلـه کلـه شعرونه ليکلي دي، خو دومره لا نه دي، چې د يوې بلې ځانګړې شعري ټولګې بڼه خپله کړي.

زه هم په شعر پسې منډې نـه وهـم، کلـه چې دا ښـاپېرۍ خپلـه راشي، نو بيا ورسره د زړه خواله کوم. هر کله چې زما شعرونه د بلې ټولګې تر کچې ورسېدل، بيا به يې د يوې ځانګړې ټولګې په توګه چاپ کړم. تر دې ټولګې وروسـته ليکـل شـوي شـعرونه مې ځکه په دې ټولګه کې رانه وړل، چې دا ټولګـه د خپـل زمـان او مکـان د حـالاتو انځورنـه کـوي او نـور وروسـتي شـعرونه د

WWW.KHOST.AF

خپلې زمانې رنګ لري، نو ځکه مې دا ټولګه د خپل هغه وخت د ارزښت او اهمیت له مخې په خپله بڼه پرېښوده. په شعرونو کې مې هم ورته هېڅ ګوتې نه دي وهلې، یوازې هغه چاپي او املايي تېروتنې چې په تېر چاپ کې وې، هغه مې تر ډېره حده سمې کړې. ګرامري سمون خو هسې هم پر شعر یا نظم د پوره تطبیق وړ نه دی، نو هغه مې له خپل معمول حالت سره سم پرېښود. نورې خپلې خبرې نه اوږدوم او تاسې قدرمن، ددې ټولګې لوستو ته رابولم.

په درناوي
پوهندوی محمد اسمعیل یون
کابل- افغانستان
ارګ؛ د جمهوري ریاست ودانۍ
۱۳۷۸ل کال د سلواغې ۲۱مه

WWW.KHOST.AF

سریزه

د یو مات ژوندون کیسه ده، ژړغوني شانته ژاړي
نیمه مړه نیمه ویده ده، ژړغوني شانته ژاړي

او دا کیسه د یو یون کیسه ده، د یو ژوند کیسه ده او زموږ د زماني د یو ژوندي تاریخ کیسه.
دا کیسه د هغو غمجنو شېبو کیسه ده، چې د ښار واټونه بیا له سره او په نوي ریتم جوړېږي...

...

کوڅه کې شور شو او هاها شوه کوڅه ړنګه شوله
د ښار واټونو کې د بنګو او د چرسو واټ شو جوړ
په یوه نوي ریتم
او بیا بنګیانو دوړې پورته کړې له خپلو ولو
پېغلـه یـې ګـډه کـړه بربنـډه لکـه سـپینه او معصـومه
سپوږمۍ...

WWW.KHOST.AF

دا کیسه د هغو شپو او ورځو کیسه ده، چې د تقلبي قدرت پر ګدۍ ناست امام د وطن د مرګ تسبې تېروي او شکرونه باسي:

...

او د عطار له هټۍ نه راځي د عطرو او لونګو د

وږمو رنګین رنګین تخیل

اوس هر ماښام له شپږ پوړیزو خونو

پېغلې د خپلې حیا روح سپاري

د خدای(ج) د پرښتو ګوتو ته

او د سپېڅلې ځمکې غېږې ته پناه وروړي

خو امام ناست د هوس په مرمرینه خونه

په خپلو ګوتو د وطن د مرګ تسبې تېروي

او د قدرت د جنون

د خوږو میو په ډنډونو کې بربنډ لامبي

او د ژړا پر ځای شکرونه باسي.

ددغو ټولو کیسو، شپېو او ورځو شپو تر شا یو حساس او نوښتګر قلم چلوونکی ولاړ دی، چې په سرو اورونو کې یې هم د قلم نیغ سر چا ته ښکته نه شو او د مرګ او ژوند په اورنیو شپېو کې یې هم د وطن سندره وویله او ښه په خوند یې وویله.

WWW.KHOST.AF

هغه لا تش اسمعيل و او يون يې لا نه وو پيل کړی، چې د کابل په سپېرو کوڅو کې زما ورسره اشنايي شوه، زه چې هر ځلي د اسمعيل نوم د ده په غياب کې ياد کړم، نو بيا مې يو په تنه خوار، وچ کلک او څيرک زلمی، د ښوونځي درې څلور کتابه په يوه اخبار کې راغبرګ په تخرګ کې نيولي نېغ سترګو ته ودرېږي.

اسمعيل ټيک هماغه شان چې اسمعيل(ع) له خپلو پښو څخه د زمزمو د اوبو چيني راوخوټولې، له خپلو خلاقو ګوتو څخه د نوښت ويالې راخړوبوي. دی ددې په څنګ کې چې زموږ د وطن د څلور کلنې ملي غميزې انځورونه کاږي، خو شعر ته د تعهد او نوښت مساله يې هم له ياده نه ده ايستلې:

د زړونو زورو مو دلبرانو لوټ که
لکه وطن چې رهبرانو لوټ که

د تا د شونډو قهر زما زړه وېروی نه شي
دا روس کله کوی شي له افغانه سره جنګ؟

د يون په دغه ارزښتناک زيار کې يوه بله د يادولو وړ خبره د ټپې او ازاد شعر د انډول ده، سره له دې چې دغه کار د يون په ابتکار کې نه شي راتلای او تر ده دمخه زموږ نورو ليکوالو هم دغه کار کړی دی، خو په کوم انداز کې چې يون ټپه او ازاد

WWW.KHOST.AF

شعر سره غاړه غړې کړي، زما په خيال زموږ په معاصر ادب کې به يې بېلګې کمې وي، د بېلګو له راوړلو څخه يې په دې نيت تېرېږم، چې نه غواړم ټول کتاب يو ځل په سريزه کې په لوستونکو ولولم. د يون په شعر کې د زياتو ښکلاوو څخه يوه دا هم ده، چې هغه هره خبره لکه هماغه شان چې د وخت او حالاتو ضرورت دی، نېغ په نېغه او رسا کوي، ګيلې او ماني يې رسا د ښې منځ ولي او د پښتني ټولنې نيمګړتياوې د يوه حساس نقاد په شان راوباسي او د خلکو مخې ته يې ږدي:

چاوې يو قام زرو ته وکړه سجده
ما ته خو لر او بر پښتون ښکاري

...

د هېڅ مغول لښکر مې د زړه ښار کې پلی نه دی
شمشاد په وينو سور يمه خيبر وژلی يم

د زړه رڼا مې سره په وينو شوله
د هغې دغې عقيدې په نامه

له مرحوم استاد روهي سره مې د ځاني خبرو په ترڅ کې له خدای بښلي څخه دا خبره زده کړې وه، چې ويل يې: د هېڅ يوه شاعر ټول شعرونه اوله درجه نه وي.

WWW.KHOST.AF

د همدې خبرې په استناد باید وویل شي، چې د یون په دغه جونګ کې د ګوتو په شمېر دویمه درجه شعرونه هم راغلي، وګورئ د صراط پل، د سمال، زهر.

خو دا خبره په دې مانا نه ده، چې ګوندې د یون شعري یون پر همدې ځای ولاړ دی، یون ځوان شاعر دی او لا خو د خپلې شاعرۍ د لومړیو واټنونو لاروی دی، هغه به لا نور واټنونه وهي او یون به کوي او د پښتو پر لمن به د ډېرو داسې ګلو کر کوي، چې په وږم او رنګ یې د خړ ښادري پښتون د ژوند پر شاړه کرونده د هیلو غوټۍ راسپړي.

که د پښتو ادب ټیکه داران مې په کفر محکوم نه کا او دا اجازت راکاندي چې د خپل ادب (پښتو ادب) پر لمن مې یوه پیش ګویي وکړم، نو باید ووایم چې زه له ګران یون څخه دومره هیلې، غوښتنې او د خلاقو کارونو انتظارونه لرم لکه څومره چې خدای ښښلي علامه عبدالحی حبیبي صاحب کړي دي. زما دغه خبره به هېڅکله هم په دې مانا نه وي، چې ګوندې ما به د علامه صاحب شان ته خدای(ج) مه کړه په کمو سترګو کتلي وي.

یون زموږ د زمانې د تاریخ یوه پاڼه ده، که څوک یې مني او که نه؟ زه ورته بریالیتوب، په خواږونو تخلیقي کار او ښېرازه ژوند غواړم.

عبدالمالک بېکسیار

کوپنهاګن- ډنمارک

WWW.KHOST.AF

۱۹۹۷، د جون ۱۸مه

WWW.KHOST.AF

تاب

زمـــا پـــه اســـوېلو ســـتا پـــه نـــازونو تيـــرږه کېـــدو
پـــه يـــو، وايـــه اشـــنا کـــه پـــه دوه ګونـــو تيـــږه کېـــدو

زمـــا ســـاده ملګـــرو، ای پـــه يـــو نظـــر مينـــو !
لـــږ تېينـــګ شـــئ چـــې د ښـــکلو پـــه مکرونـــو تيـــږه کېـــدو

منـــو د معشـــوقو د اداګـــانو تـــاب مـــو نـــه شـــته
څـــه لويـــه قربـــاني ده چـــې پـــه زړونـــو تيـــږه کېـــدو

WWW.KHOST.AF

زما او ستا د سترګو جنګ پښوا ځنې عادت دی
نو څه که اوس په دروغو په جنګونو تېره کېدو

بس یو ځل مې د شونډو په خوږو کې روح اوبه که
منم پس له هغه به د لوزونو تېره کېدو

یو چا په ګونګوسیو ورته غوږ کې داسې ووې:
راځه د یون د هیلو په قبرونو تېره کېدو.

۵/۴/۱۳۷۰
کابل

WWW.KHOST.AF

د اروا ګانو سلګۍ

خلک خو وايي چې اولاد
د مور او پلار د زړه د مينې د باغ
تنکي ګلونه دي چې مړاوي شي او ورژېږي
نو زړونه هم مړاوي شي ورژېږي.
خو ما نه هېڅا هم ونه پوښتلې،
چې ستا د ګرانې نازنينې مور د هيلو ،
اميدونو اروا ګانو چې سلګۍ وهلې،
او ستا د پلار د جنازې د وينو رنګ کټ چې،
د کلي منځ کې،
له تا نه پټ تېرېدو ،
نو تا د لوی د يوال تر شا ،
څومره په زوره زوره وژړلې !؟

۲۸/۱/۱۳۷۰
د کوچني اختر دويمه، کابل

ساده قتل

د سپینو اوښکو نور وای ورېدلی ورېدلی
د چا په سوو زړونو توېدلی توېدلی

افسوس د نرمې غېږې په خوږو کې دې تاو نه کړم
اسمان خو به څه نه وغورځېدلی غورځېدلی

دا څومره ساده قتل و چې بې اوره دې مړ کړم
تر شونډو دې وم کله رسېدلی رسېدلی

څه ګرمه پاچاهي به وه د جوجو او ماجوجو
که مخکې یې قاف نه وای ودرېدلی ودرېدلی

WWW.KHOST.AF

دتا د خوږې مینې ټول خواږه پر ما حرام دي
پر زړه باندې که نه وم لګېدلی لګېدلی.

۱۳۷۰ ال کال

WWW.KHOST.AF

د ژوند رنګ

لکه د شپې په زړه کې
چې د سهر د وږمو پاڼې
شونډې وسپړي موسکۍ شي
او رڼا د خپلو سرو مرغزلینو وړانګو
د شال وربښمین پلو پر ځمکه خور کړي
نو ورځ زرغونه شي ترې
او بیا د ورځې د ښکلا د پرېشانۍ له سجدې
د شپې روح وتو کېږي.
داسې مې ژوند کې د غمونو د جام
له پیمانې څخه خوښي جوړېږي
او د خوښیو د خندا د غرو له څوکو نه مې
غم ځاځي
او د ژوند پاڼو ته مې رنګ ورکوي.

۲۸/۱/۱۳۷۰
د کوچني اختر دویمه- کابل

سهوه

ډېره ښه شوه چې په خلکو کې رسوا شوم
نه د ځان شوم نه د زړه او نه د تا شوم

ستا د شونډو د سپرلي د بوډۍ تال ته
په ژړا کې ګلې څنګه په خندا شوم؟

ددې سترګو په خوږو کې دې څه روح و؟
چې یوه شېبه کې څو ځلې پخلا شوم

WWW.KHOST.AF

تــــر دې زيـــات د نهيليـــو مـــاتم څـــه دی؟
د هغـــې ډولـــۍ چـــې تلـــه نـــو پـــه ژړا شـــوم

د غمونـــــو او دردونـــــو دې دنيـــــا تـــــه
لويـــه ســـهوه زمـــا دا وه چـــې پيـــدا شـــوم.

۲۱/۸/۱۳۷۰
کابل پوهنتون

WWW.KHOST.AF

نامعلوم قبرونه

که یوه ښه ګېډۍ د ګلو کړمه جوړه د زړه باغ کې
د احساس له پاڼو
او د وربښمین حسن ځلا ته یې د زړه د عاطفې د اوښکو ستوري،
لکه سپین ځاځکي د سهار د پرخې ونښوم
لاړ شم د کلي هدیرې ته !

نو به د چا پر قبر کېږدمه د ګلو ګېډۍ؟
د چا د قبر توغ به وموښم په خپلو سترګو ؟
د چا له شناختې نه به تاوه کړم د زړه د ارمانونو لمبه؟

WWW.KHOST.AF

د چا د قبر د سپېرو خاورو سپېره ګردونه
به د ماتم ماتم ژوندون پر تندي باد کړمه
په لپو لپو؟
قبرونه ډېر دي
هديره ډکه ده
خو زه د خپلې نازولې مور او پلار قبرونه
نه پېژنم.

۲۹/۱/۱۳۷۰
د کوچني اختر دويمه- کابل

WWW.KHOST.AF

اسمان او ځمکه پوه دي

عقل رنځور و ؟
د سورکۍ ښکلا د شونډو په خوږو یې
د زړګي د ارادې مزي تړلي وو ټول.
احساس یتیم و
زنګولې یې د خپلو ښو ټال کې
ځلېدونکې اوښکې
غیرت په وینو رنګ و
د کلي رنګه بړک الوتې وه
یو وهم خور و ،
هېڅوک هم پوی نه شول چې څه وشولو
یوازې شنه اسمان

WWW.KHOST.AF

د خپلو رڼو سترګو
د رڼو اوښکو له ستورو څخه
هر څه چې وشول هغه ولیدلو
یوازې ځمکه پوه شوه
چې زما د زړه د ارمانو د وطن
څومره بې شمېره جنازې یې
زړه ته ننوېستې.

۳/۳/۱۳۷۰

WWW.KHOST.AF

نیمه لاره

پـرې مـې ږدئ چـې دود شـم د ارمـان پـه نیمـه لاره
داسې چـې پـرې ایښـی یـم جانـان پـه نیمـه لاره

زمـا د خـوږې مینــې نـو پـه دې کـې ګنـاه څـه وه؟
سـپرلی چـې رانـه لـوټ کړلـو خـزان پـه نیمـه لاره

اشنا شونډې غونچه کړه سترګې جام اننګي مینـه
زړګــی دې رانـــه وړی دی ارزان پـــه نیمـــه لاره

WWW.KHOST.AF

د کومې مینې غچ و او د کوم سرود بدل و؟
یوازې چې دې پرېښود م حیران په نیمه لاره

هېڅ د زمانې د مکر زیر او بم ونه پوښت
دې یون خو ورته خیرې کړ ګرېوان په نیمه لاره.

۱۸/۸/۱۳۷۰
مرکزي لیلیه، کابل پوهنتون

WWW.KHOST.AF

ستوري ستوري اوښکې

که د رانه زړه د ((پوهنې)) د ځوانۍ د ځوانو هیلو خندا
د ګل د شونډو د عطرونو سیند کې تاوه کړي
د خپلو ارمانونو لمبه
او د احساس له پاڼو پاڼو څخه جوړه شي ډولۍ د ژوندون
عاطفه سور او زرغون شال شي پرې راوغوړېږي
ته لکه سپینه سپوږمۍ ځلې په کې
سپرلی د ټول کلي کوڅې او لارې ووینځي په خپلو وږمو
او لمر د ټول طبیعت زړه ته په سجده کړي
خپلې نرمې وړانګې
د کلي لراو بر ګودر کې د منګیو اتڼونه جوړ شي
او زه تر شلو کلو وروسته،
څښې غوړې کړم د (چا) د اننګو په خولو
د وریت احساس د دنګو غرو د مست کوچي په شان یې

WWW.KHOST.AF

د خپل اواز له ترنمه سره
په ولو ونځوم
او ستا ډولۍ ته اوږه ورکړم د زړګي په قوت
څومره ښه وي چې نور خاندي د هوس په شونډو
او زه له ډېرې خوښۍ
ستا د ډولۍ له هره ګامه سره
په لپو لپو ستوري، ستوري اوښکې تويې کړمه ! !

۲/۳/۱۳۷۰
کابل

WWW.KHOST.AF

ماتې هیلې

زړګی به په کې وران شي که ځیګر به په کې وران شي
زما خو به دا دواړه ستا نظر به په کې وران شي

زما د غیرتو او ستا د حسن دښمنۍ کې
مورچل وایه اشنا او که ګودر به په کې وران شي

د شوندو د سپرلو پاڼې دې مه رپوه یاره
زما د ماتو هیلو جوړ لښکر به په کې وران شي

WWW.KHOST.AF

د ظلــــم او وحشــــت د پخلاینـــې پـــه اتـــڼ کـــې
لویان به نور هم لوی شي در په در به په کې وران شي

راځــــه د یـــون د هیلـــو پـــه زړه مــــه اړوه خـــاورې
د (هغــې) معشــوقې د پـل اثـر بـه پـه کـې وران شـي.

۱۵/۸/۱۳۷۰
مرکزي لیلیه، کابل پوهنتون

WWW.KHOST.AF

د څلورو کلو شپې مې

د یو ځوان عمر څپه مې
اسوېلیو رانه دود کړه
د څلورو کلو شپې مې
د کوم چا روژه نیولي غوندې شمار کړلې په ګوتو
ددې دومره عمر پاڼو د رڼو سترګو انځور کې
مې هېچا ته هم ونه ویل،
چې کوم رنځ مې په زړه ناست دی؟
د چا حسن مې ښځني وینه؟
چا مې وړی زړه په مینه؟

۱۴/۲/۱۳۷۰
نصرو کلا - بګرام

WWW.KHOST.AF

د کفر رحم

د لسو کلو درد مې له دې قام نه تپوس وکړئ
زما د وچو شونډو بیا له جام نه تپوس وکړئ

د کوم هوس په زړه کې سوز او درد د مینې ګورئ
د سوز او درد اثر له ما ناکام نه تپوس وکړئ

احساس مې راته رپي چې یار خاندي او زه ژاړم
د حال ژوندون خو دادی له انجام نه تپوس وکړئ

د یار له شونډو مه پوښتئ زما زړګي ته ګورئ
د کفر به څه رحم وي اسلام نه تپوس وکړئ

WWW.KHOST.AF

زما په کودرو کې چې د چا اسونه تېر شول
سهر پرې خبر نه دی له ما پښتنه نه تپوس وکړئ

يو يون په لويه لاره مينانو ته دا ووې:
که غواړئ ژوند مو اور شي ما بدنام نه تپوس وکړئ.

١٩/٨/١٣٧٠
مرکزي ليليه- کابل پوهنتون

WWW.KHOST.AF

کیسې

د انګار د سرو بڅرو
د وهمونو ژوند نه وروسته
د جنت د شنه انځور کلي ته لاړم
د مرموزې چوپتیا سیوری و
د دنګو کلاګانو
او د ونو د شنو پاڼو
پر زخمونو غوړېدلی
خو د زړه له درد نه جوړ و
فریادي او ښکو کې ماته

WWW.KHOST.AF

ددې دنګو کلاګانو
دنګو دنګو دېوالونو
او د شنو تاکونو پاڼو
د رازونو او رمزونو
غیرتونو او ننګونو
ډېرې ډېرې کیسې وکړې
ډېرې ډېرې...

۱۳۷۰ل کال
نصرو کلا - بګرام

WWW.KHOST.AF

له ځانه سره جنګ

بېګاه مې خوب کې وکه له جانانه سره جنګ
زړګي مې ګنې وکه له ارمانه سره جنګ

قربان دې له بڼو شم ته مې وله زه به خاندم
کوم چا دی کله کړی له خپل ځانه سره جنګ؟

د تا د شونډو قهر زما زړه وېروی نه شي
دا روس کله کوی شي له افغانه سره جنګ

WWW.KHOST.AF

په شا چې کله ګورې نو په موسکو شونډو ګوره
اشنا پښتانه نه کړي پښېمانه سره جنګ

کوم څوک مې دا زړګی د عاطفې په اوبو وینځي
د نفس اورونه وژني کړي ګرېوانه سره جنګ

یو (یون) هم د همغو له لښکرو سره یو شو
چې سپین سباوون غواړي کړي زمانه سره جنګ.

۲۴/۸/۱۳۷۰
مرکزي لیلیه- کابل پوهنتون

WWW.KHOST.AF

لکه وختونه چې وختونو کې مري

لکه وختونه چې وختونو کې مري
او زمانه لکه سرزوری پښتون
پر مخه درومي د مرګي غېږې ته
او شاته نه ګوري د ميو او ګلابو اتڼ
داسې مې روح او د زړګي پردو کې تاوه مينه
ستا قدمونه ځاري
ستا قدمونه.... !

۲۷/۷/۱۳۷۱
کابل

WWW.KHOST.AF

وينې تخيل

د يــو مــات ژونــدون كيســه ده ژړغــونې شــانته ژاړي
نيمــه مــړه نيمــه ويــده ده ژړغــونې شــانته ژاړي

د ســندرو وزر مــات شــو تخيــل نــه وينــې خــاخي
پــه مــاتم كــې ننــداره ده ژړغــونې شــانته ژاړي

د غمونــو ډزې وشــوې د شــيرنې پــه كوخــه كــې
د فرهــاد د مرګــي شــپه ده ژړغــونې شــانته ژاړي

ولــوليزو شــپبو وران كــړ د روښــان تفكــر څلــى
د فكرونــــو جنــــازه ده ژړغــــونې شــــانته ژاړي

WWW.KHOST.AF

راتــه ښــکاري هنــدوکش کــې مغــوليزه شــمله هســکه
ټيټـــه شـــوې تـــاتره ده ژړغـــونې شـــانته ژاړي

د تورانـــو ژوبلـــورو د ملالـــو بنګـــړي مـــات کـــړل
پښـــتنه لمبـــه ســـړه ده ژړغـــونې شـــانته ژاړي

ستا د شونډو پانې چېرې ځوک د اوښکو په تاو وينځي؟
د احســـاس پـــاتې ايـــره ده ژړغـــونې شـــانته ژاړي.

۱۰/۴/۱۳۷۱
کابل

WWW.KHOST.AF

د شعر په پانړو

نن دې په سترګو کې پرون ښکاري
لکه په مرګ کې چې ژوندون ښکاري

بیا دې د زړه له ارادې نه خلاف
څنګه په شونډو کې پاڅون ښکاري

زما احساسه- فکره ویلې نه شې !
درته د زور او زر ترون ښکاري

نور د ښکلا په سیند کې پورې وتل
پښتون پر ماته کښتۍ ستون ښکاري

WWW.KHOST.AF

زمـــا د ګـــل وطـــن د شـــعر پـــه پـــانړو
نـــن هـــم د ســـرو وينـــو مضـــمون ښـــکاري

چـــا وي يـــو قـــام زرو تـــه وکـــړه ســـجده
مـــا تـــه خـــو لـــرو بـــر پښـــتون ښـــکاري

د زړه پيښـــليک مـــې يـــاره څـــه لـــه ګـــورې؟
پـــه هـــره پاڼـــه کـــې شـــبخون ښـــکاري

مـــنم پښـــتو مـــې ځنکـــدن نـــه منـــي
کـــه بـــر ســـکون شـــو نـــو لـــر (يـــون) ښـــکاري.

۲۷/۷/۱۳۷۱
کابل

WWW.KHOST.AF

زهر

زړه مې نرى نرى خوږېږي د چا مينو بانـدې
خو مره بې رحمه طاعون اوري ګلورينو بانـدې

پام پرې ګوزار د ګل د پاڼو چېرې هم ونه کړئ
مالويه کړې خپله مينه اوښکو سپينو بانـدې

ما خو دې ستركو كې د زړه وطن ښكلا كتله
چاوې (سقاو) زهر به څښې شونډو شيرينو بانـدې

څومره تو پير دی د مينو او قاتلو ترمنځ
موږه پر مينو نه مړېږو دوی پر وينو بانـدې

WWW.KHOST.AF

مینه تباه شوه احساس دود شو ښکلا وسوځېده
اوس د ښکلا سندرې نه لګي غمګینو باندې

چا وې د ګل وطن قاتلو ته دې هېڅ ونه وې
اوښکې مې اورې د وطن پر قاتلینو باندې

د اور پر لیکه سوي یون په لپو لپو ژړل
وې د وحشت تناب حاکم شو زړو وربښمینو باندې.

۳/۳/۱۳۷۲
الینګار-لغمان

WWW.KHOST.AF

دا په کومو سترګو ګورې؟

تا خو وې چې زما دواړه سترګې ستا دي
په کې ګوره د خپل مات ژوند
د رنځو اوښکو د هیلو انځورونه
د سبا د امید ستوري
د خوږمن زړګي اهونه.
تا خو وې: ((زما په سترګو کې دې ګل شي
که به یې ستا په مینه بل ته غړومه))
خو اوس ای د مینې ځړیکې!
د ښکلا د سپوږمۍ وړانګې!
دغه نوی پسرلی چې:
ستا په زلفو کې یې وتومبل ګلونه
تا یې وموښل په مینه
په لاسونو کې لاسونه
دا په کومو سترګو ګورې؟

کابل

WWW.KHOST.AF

برى كه نا برى

منم زما كه دې سرور مات كړ
ستا د ښكلا مې هم غرور مات كړ

لږ خو مې سترګو ته په څير شه اشنا !
چا د لوزونو كوه طور ماته كړ

مغوله خياله ! په سجده شه راته
خوشال زړګي مې رنتبور مات كړ

تا مې په زړه د اور باران وراوه
ما دې په سترګو كې د عشق نور مات كړ

WWW.KHOST.AF

دا دې بــــرى كــــه نــــا بــــرى وبــــولم؟
چې په خپل لاس دې خپل منصور مات كړ.

۱۵/۵/۱۳۷۲
كابل

WWW.KHOST.AF

سپېڅلی غرور

چا وې د ژوند سپرلي ته دې په کمو سترګو ګورم؟
پخوا کـه پـه رڼـو و اوس پـه نمـو سـترګو ګـورم

د تـا د شـونډو پـانې چـې غـوړېږي او موسـېږي
دا زه ورتـه محبـوبې پـه شـبنمو سـترګو ګـورم

قربـان د داسـې مینـې د غـرور لـه سـپېڅلتیا نـه
چې خپـل رقیـب تـه ګورمـه پـه برمـو سـترګو ګـورم

WWW.KHOST.AF

دا څـو ځلـې دې راکـړل سـترګو سـترګو کـې زهرونـه
دې سـترګو تـه دې نـور خـو پـه پرچمـو سـترګو ګـورم

په دې ورانه کوڅه کې مې ځیګر او زړګی مات شول
خـو اوس هـم ورتـه یـاره پـه صـنمو سـترګو ګـورم

زمـــا د زړه چینـــه کـــې د عشـــق اور دی لګېـــدلی
نـو ځکـه ټـول جهـان تـه پـه همـدمو سـترګو ګـورم.

۱۲/۵/۱۳۷۲
کابل

WWW.KHOST.AF

د سپينو خولو پرخې

ياد خو به دې وي؟
چې يوه ورځ مې ستا په سترګو کې
د هيلو ګلان يو يو ټوکولو
لاس مې ستا په لاس کې کېښود
ټول وجود مې سره لمبه شو
ستا په زنه کې راټولې شوې
د سپينو خولو پرخې
ما په خپلو دواړو سترګو
په کې وليد

WWW.KHOST.AF

د خپل مات برخلیک سیوری
ستا د مخ خولې مې وچې کړې په خپلو اسوېلیو
خو زما له سترګو اوس هم
سرې او سپینې اوښکې څاڅي.

۲۲/۵/۱۳۷۲
کابل

WWW.KHOST.AF

د اوښکو سباوون

د زړونــــو زور مــــو دلبرانــــو لــــوټ کـــه
لکـــه وطـــن چـــې رهبرانــــو لــــوټ کـــه

زمـــا قاصـــد ســـتا پـــه کوڅـــه کـــې اشـــنا !
پـــه رښـــا ورځـــې رقيبـــانو لـــوټ کـــه

د عـــــاطفې د بــــڼ د ګلـــــو لښـــــکر
خـــزان لـــوټ نـــه کـــړ باغوانـــانو لـــوټ کـــه

WWW.KHOST.AF

ربه ! د تا د دین روښانه څراغ
پر دین مینو پتنګانو لوټ که

زما د ټول عمر د هیلو سپرلی
د کلي ټولو مشرانو لوټ که

د معشوقې د مخ د مشکو کاروان
تر غلو لاړ نه شو کاروانیانو لوټ که

د اسمعیل د اوښکو سپین سباوون
شاوخوا ټولو اشنایانو لوټ که.

۱۹/۵/۱۳۷۲
کابل

WWW.KHOST.AF

زهرجنه خندا

څه د احساس څه د جذبې په نامه
ځواني مې لاړه د هغې په نامه

د وینو جام مې نڅوي پر شونډو
د تا د شونډو د کعبې په نامه

د زړه رڼا مې سره په وینو شوله
د (هغې) (دغې) عقیدې په نامه

WWW.KHOST.AF

د توپــــــانيزو اســـــو ېليو لښــــــکر
ســترګو دې لــوټ کــړ د جرګــې پــه نامــه

د زهرجنـــــې خنـــــدا شـــــنه پســـــرلي
پـــر مـــورېه اوري د وعـــدې پـــه نامـــه

اوښــکې مــې څښــلي اســو ېلو کــې لامــبم
دار تــــه مــې بيــايي د نشــــې پـــه نامـــه.

۱۴/۹/۱۳۷۲
کابل

WWW.KHOST.AF

WWW.KHOST.AF

د خندا وزرونه

په فرهاد فرهاد زړګي مې د اورونو پرېشاني شوه
په شيرين جنت وطن کې چې مې جوړه سقاوي شوه

د منصور عقل لمبه به څنګه پاڼې شي دمينې؟
د سپين دېو منطق کې ډوبه د عشقونو پاچاهي شوه

د احساس پاڼو رژېږئ، د عطرونو ورېمو ژاړئ
سندريزو ولولو کې پابندي په پسرلي شوه

د خندا وزرې پرې کړئ، د ګلونو غاړې غوټې
د ژړا په اور کې کېنئ عقيده مو اسلامي[1] شوه

عقله څنګه ورته رهبر دې؟ ورته جګ کتلی نه شې !
ستا رڼا کې د غلو څنګه کامراني شوه کاميابي شوه

ای د اور په ميوو مستو د عشقونو سپينو ستورو !
د ظلمونو شپه رڼا کړئ ګنې ختمه زندګي شوه.

۱۵/۹/۱۳۷۲
کابل

[1] هغو کسانو ته اشاره ده چې په غلطه، اسلام د غم دين معرفي کوي.

WWW.KHOST.AF

امام شکرونه باسي

د ګلو ښار لمبه لمبه شو
او د چڼو پېغلو
له سپينو سپينو مړوندونو نه د وينو لمبې داري وهي
د ښار واټونو کې ګزمه ګرځي د وهم د ېوان
او ګرځوي پر دوا ړو ولو د مرګونو ډالۍ
په څلورلارو کې دي جوړې هديرې د ژوندون
هره کوڅه د ښار رنګ شوې ده په اوښکو وينو
اوس د بنګړيو بازار سوی دی د غم په لمبو
او د شنو ، سرو ، سپينو بنګړيو پرځای
د رنګارنګه کارتوسونو درمندونه جوړ دي
او د عطار له هټۍ نه راځي د عطرو او لونګو د وږمو رنګين رنګين تخيل.
اوس هر ماښام له شپږ پوړيزو خونو

WWW.KHOST.AF

پېغلې د خپلې حيا روح سپاري
د خدای(ج) دفرښتو ګوتو ته
او د سپېڅلې ځمکې غېږې ته پنا وروړي
خو امام ناست دی د هوس په مرمرينه خونه
په خپلو ګوتو د وطن د مرګ تسبيح تېروي
او د قدرت د جنون
د خوږو ميوو په ډنډونو کې بربنډ لامبي
او د ژړا پر ځای شکرونه باسي.

۱۲/۹/۱۳۷۲
کابل

WWW.KHOST.AF

د اور په جبل کې

په اوښکو لوند په وينو سور قسمت
زما په برخه شو منصور قسمت

چا وې د ناز غرو ته دې سرټيټوم؟
درته ټيټ کړی يم مجبور قسمت

هر اسويلی مې شي پرهر په شونډو
په زړه مې لوبې کړي ناسور قسمت

ددې ټپي وطن ګزک زخمونه
کله جوړيږي په رنځور قسمت

WWW.KHOST.AF

زه پـــرېږ ګـــلان، دی پـــر مـــازهر شـــيندي
ماتـــه جـــوړ شـــوی دی تربـــور قســـمت

ځـــواني مـــې تېـــره کـــړه د اور پـــه جېـــل کـــې
بـــدل مـــې نـــه کـــړ رنتبـــور قســـمت

د ســـره دوزخ د لمبـــو تـــاو مـــنم خـــو:
جنـــت کـــې نـــه غـــواړم مـــزدور قســـمت.

۱۵/۱۱/۱۳۷۲
تېمرګره- دير

WWW.KHOST.AF

پوړنی

هغې د ژوند پاڼې کړې ژېړې د جانان د پسرلي په هیله
هغې د خپلې فرښتې غاړې امېل څخه کړه جوړه ګردنۍ د ټوپک
د خپل باتور جانان لپاره په ورېښمینو ګوتو
هغې پنځه لس کاله تېره کړه د ژوند څپه پر شونډو لکه
زهر د مرګ
او اخترونو کې یې ونه لیده چا پر سرو ورغوو د نکریزو سپوږمۍ
هغې په شپه ورځ کې پنځه وخته دربار ته د خدای(ج)
د تقدس په وږمو وړله د جانان د مقدس جنګ د بري سندره
خو یوه ورځ یې جانان راغی ددې کوره پورې
جامې یې سرې ګردنۍ سره وه په اوښو او سرو وینو باندې
او د ټوپک له خولې یې سره اوښنه لوګي جګېدل
نو چې یې ولګېدې سترګې د هغې په ولولیزو کتو
او ښا پېریزې ښکلا
د تور ټوپک په میل یې کش کړ له معصومو زلفو
د زر کلن عفت سور کی پوړنی

WWW.KHOST.AF

کوځه کې شور شو او هاها شوه کوځه رنګه شوله
د ښار واټونو کې د بنګو او د چرسو واټ شو جوړ
په يوه نوي ريتم
او بيا بنګيانو دوړې پورته کړې له خپلو ولو
پېغله يې ګډه کړه بربنډه لکه سپينه او معصومه سپوږمۍ
او د هوس سترګو پرې جوړ کړل پر زړګي زخمونه
د پېغلې مخ باندې خورې شوې د نرې رنځ د نهيلي ژوند
داوښــــــــــــــکوليکې،
خو پېغلې پورته نه کړه دا ځلې د خداى(ج) دربار ته
سپين لاسونه
او د نهيل شمال په مړو وږمو يې
د مات ولس تپې اهونو ته
په نرمو شونډو ورو وويل:
((پرېږدئ چې خړ سېلاب مې يوسي
په لامبوزن جانان مې ډېره نازېدمه))

۲۰/۱۱/۱۳۷۲
تېمرګره-دير

WWW.KHOST.AF

د رڼا حورو !

چې دې په سترګو کې نیولی نه یم
ښکاري همدا چې دې بللی نه یم

د اسوېلو مزل د هجر د ښتې
په لنده لار درته راغلی نه یم

هره موسکا دې زړه کې اور بلوي
په خوله یم چوپ د ننه غلی نه یم

WWW.KHOST.AF

د نـــــاز د غــــرو خنـــدا دې وړلای شـــــمه
د غـــــم فرهـــــاد يـــم نـــــازولی نـــــه يـــــم

د رڼـــا حـــورو شـــپه راتـولــــه نـــه کـــړئ !
زه يـــــې تـــــر شـــــونډو رســــېدلی نـــــه يـــم.

۲۴/۱۲/۱۳۷۲
الينګار-لغمان

WWW.KHOST.AF

د زهرو فصل

د رڼا پانې خو مو بلې کړې د شپې په لمن
خیر که یو څو داغونه شنه شول د ډیوې په لمن

د جنت مینه د ښکلا د عواطفو ستوري
موږه کرلي دي د خپلې معشوقې په لمن

احساس شو مات خندا ژړېږي ښکلا نه غوړېږي
چا کړ د زهرو فصل شین د عقیدې په لمن

زما پر زړه د پرهرونو د سپرلي ګلونه
دومره تورونه لګېدلي دي ددې په لمن

اوس بـه د جـام شـونډو کې چېـرې وي موسـکا د میـو؟
د عقیـدې سـېلاب شـو خـور د میکـدې پـه لمـن

شـونډې مـې رېږدي زړه مـې ټنبـتي ویـی نـه شـمه چـې:
ځـــومره ژړا وه د کابـــل د هـــديرې پـــه لمـــن

نـــور د هـــوس د جنتونـــو ډنـــډ کـــې ولمبـــوئ
مـــا ویـــده پرېـــږدئ تـــل د مینـــې د نشـــې پـــه لمـــن

د سـترګو یـون، د زلفـو یـون، د شـونډو یـون جانانـه!
څنګـــه دې یوځـــای کـــړل د خپلـــې ارادې پـــه لمـــن؟

۲۲/۱۲/۱۳۷۲
الینګار- لغمان

WWW.KHOST.AF

چا ویل چې د ګلونو ښار به وران شي؟

چا ویل چې د جنت حورې به وزانګي د اور په تنابونو
په پستو ګلابي شونډو
په وربښمینو نرمو پښو؟
چا ویل د قاف د غره دېوان به راشي
د وحشت د عقیدې له اباسینه
او زموږ د ارمانونو د جنت ناوې به تاوه کړي
د خپلو هوسونو د زهرونو د شپو جام کې؟
چا ویل زما د مینې په کابل کې به (یزید) راژوندی کېږي
جوړوي به د ګلونو له سرونو درمندونه
نڅوي به د ښکلا دعواطفو محلونه؟
چا ویل یو چنګیزي شمال به بیا له پورته راشي

WWW.KHOST.AF

د مینو د ګلپاڼو په رنګونو
د ملالو د غیرت په میوندونو
او د ګلو ښار به بیا له سره وران شي
د وحشت په ځناورو او دېوانو
او په خپلو چنګیزیانو یزیدانو؟

۱/۱/۱۳۷۳
الینګار- لغمان

WWW.KHOST.AF

ولولیز پسرلی

د ارمانونو زړه مې دې یووړ
لکه د ورځې روح چې شپې یووړ

د غریزې د میوو مست سباوون
توري راکښلې عقیدې یووړ

د ولولیزې ځوانۍ سور پسرلی
په یو نظر رانه هغې یووړ

WWW.KHOST.AF

د ژوندون روح رانه په نوم د جنت
پر دین مینې معشوقې یوور

لا مو د قهر په تاو سېزي هیلې
څه که ارمان موتر کعبې یوور

عشقه تباه شو ستا د حسن لمر
چا په سره زور چا په پلمې یوور.

۱۹/۱/۱۳۷۳
نصرو کلا - کابل

WWW.KHOST.AF

د اوښکو احرام

(د یوې ګډې مشاعرې په ترخ کې)

((که چا پېر له تورو سترګو لام په کار دی
غله په زړونو لګېدلي پام په کار دی))

چې زنځیر د مغولیزو وختو مات کړي
یو خوشال مې د منصور د قام په کار دی

ستا د ښکلو او شېرینو شونډو زور ته
ګلې ماغوندې فرهاد بدنام په کار دی

د سهار په رڼاګانو ډېر شکمن یم
زما مینې ته سکنی ماښام په کار دی

WWW.KHOST.AF

چې ستا سرې کافرې شونډې رنګ په عشق کړي
زمانه ورته موسکی اسلام په کار دی

ستا د مینې د ښکلا طواف ته یاره
د رڼو اوښکو یو سپین احرام په کار دی

د کابل حسین زړګیو شهیدانو
د یزید دوزخ کې نور قیام په کار دی

د وطن د حسن پاڼې مې باد یوړې
ورته نور د ترحم نظام په کار دی

د احساس د نوح بېړۍ په ډوبېدو ده
د غمیزو د توپان فرجام په کار دی

د هوس ستورې دې خاندې تاج محل کې
مور مینو ته د عشق مقام په کار دی.

۱۳۷۳/ چنګاښ
پېښور

WWW.KHOST.AF

او د ګلو د سندرو اتڼ بيا له سره وران شو

زماني د زماني لمن نيوله،
شپه د ورځې، ورځ د شپې د روح په وړانګو
د تقدير مزو تړله
زېږېدل په کې د لمر ژوندون ستوري
د ګل پېغلو له سورکو نازکو شونډو
سندريز تفکر زړونو کې وزر وغوړولی
عقيدې و عواطفو ته ځيګر په لاس نيولی
د ګلونو د سندرو اتڼ جوړ و
نخښېدل ورته د مينې د غاټولو ځيګرونه
تاوېدل ترې د وږمو د تخيل د بڼ ګلونه

WWW.KHOST.AF

خو يو (چا) له کومه راوړ
د کينې د زهرو جام
د پښتو پښتو خبرو له خوږو ميو نه جوړ
او نږدې يې کړ د مينې عقيدې د سورکو شونډو تر سرونو
عقيدې لا په سر نه و اړولی د کينې د زهرو جام
چې د شونډو د احساس پر زړه يې راغلل خزانونه
په زړګي کې يې شول مړاوي د ښکلا د عواطفو سره ګلونه
نو شوه ټوله عقيده د زهرو روح د قهر سيند
بيا يې لوټ کړل د سپېڅلو احساساتو ارمانونه
د وږمو د سپوږمۍ حسن د خوږې مينې وزرونه
او د ګلو د سندرو اتڼ بيا له سره وران شو.

۱۲/۱/۱۳۷۳
کارګري قصبه- کابل

WWW.KHOST.AF

يو جانان او يو جام

چې د رڼا په لوري ګام اخلو
موږ يې له زلفو انتقام اخلو

د مقدس اور عبادت وي مينه
خود يې له شونډو نه الهام اخلو

د روح وطن يې راته رنګ کړ په غم
اوس يې هم نوم په احترام اخلو

WWW.KHOST.AF

نمـــرود وختونـــه شـــي شـــداد شـــي امـــام
هـــر خـــو کـــه ذکـــر د اســـلام اخلـــو

عشـــقه دا ســـتا لـــه غورېـــدلي جنـــت
مـــورېـــو جانـــان اخلـــو يـــو جـــام اخلـــو.

۱۳۷۳/زمری

WWW.KHOST.AF

خوا رٖه خوا رٖه زخمونه

سترګې مې ډکې شوې د اوښکو د لمبو له تاوه
د زړه پردو کې مې د غم زلزلو جوړه کړه د وهم څپه
زړګی مې وايي چې د خپلې معشوقې مخ کې په زوره زوره وژاړمه
او د احساس لمبې سرې کړمه په خپلو چغو
خو دې ګلپاڼې معشوقې مې په سورکيو او چاودلو شونډو
چې د سيليو ګرد يې ناست و پر خوړو اننګو
او د زړګي له هر يو تار يې څڅېدلې وينې
د حال په ژبه راته ورو وويل:
((زه پر تا څومره نازېدمه
تا په سرو شنو دېوانو خرڅه کړم مينه.
د سترګو توره نو اوس:

WWW.KHOST.AF

ماته مې خپل غمونه ډېر دي
په لویه لار کې راته مه ژاړه مېنه))
نو ما چې ټیټ کړ د احساس سر د ویده تفکر سور ګرېوان ته
زړه راته وویل زما معشوقه ((خاوره)) د دردونو له بڼ
د حقیقت په ژبه
څومره خواږه زخمونه سپړي.

۱۷/۱/۱۳۷۳
نصرو کلا - بګرام

WWW.KHOST.AF

د ستورو قافله

ستړګو نه ستا د مخ ډیوه تېروو
ځکه تر وړانګو لاندې شپه تېروو

د زړګي پاڼې غوړېدلې پرېږده
ورته د ژوند تېپې کیسه تېروو

ستا د موسکا د پسرلو په هیله
پر زړګي ژوند لمبه لمبه تېروو

WWW.KHOST.AF

هـر اسـو ېلی مـې شـي منصـوره وينـه
ژونـدون پـه دار لکـه نشـه تېـروو

شـهيد وطنـه ! سـتا د زړه پـردو کـې
يـو وخـت د سـتورو قافلـه تېـروو

شونډې پر شونډو راتـه کېږده موسکۍ
روح تـه د سـره دوزخ وږمـه تېـروو

د خنـدا پېغلـو وربلونـه تيـټ کـړئ
د يـون د هيلـو جنـازه تېـروو.

۷/۸/۱۳۷۳
کاګري قصبه- کابل

WWW.KHOST.AF

مړاوی جانان

چې هم دې فکر هم ایمان شي جانان
څو مره به مینې درته ګران شي جانان

د زړه په پانړو مې بلېږي هجر
کاشکې چې پرخه شي باران شي جانان

د روح غوټۍ مې په کې وغوړېږي
ما ته هم دین شي هم قران شي جانان

د تخیل په وزرو خېږم ورته
خیر دی که ستوری د اسمان شي جانان

WWW.KHOST.AF

دومـــره ګلونـــه پـــرې د اوښـــکو شـــيندم
چــې پــه شــمېرلو يــې ســتومان شــي جانــان

بيــا بــه مــې پرېــوزي دګرېــوان پــر کلــي
چــې مــې تــر اوښــکو نــه ارزان شــي جانــان

چـــې د خپـــل زړه دښـــار جنـــډې ووينـــي
څـــومره بـــه مـــړاوی را روان شـــي جانـــان

درد بـــه دې وي خومحسوســـېږي بـــه نـــه
چــې هــم پــردی شــي هــم دې ځــان شــي جانــان

وړي د لونګـــو ښـــار تـــه ښـــکلې پښـــتو
ګوندې چې (يون) ددې ((کاروان) شي جانان.

WWW.KHOST.AF

د سمال

یو ګل دې له وربله نن شمال راوړی دی
زما سوو داغونو ته یې شال راوړی دی

زما پر مړاوي روح باندې دې وشیندل ګلونه
څه رحم دې په زړه کې ذوالجلال راوړی دی

د شعر زړګی مې ګل شو پټ په شونډو کې موسبږي
کوم چا ورته د تا د سترګو خیال راوړی دی

د څو کلونو درد مې په یوه شیبه کې هېر کړ
ریبار مې ستا سو کور څنې دسمال راوړی دی

WWW.KHOST.AF

اشنا واک دي منم چې هم مې ښکېل هم مې ازاد کړې
يـوه لاس کـې دي جـال او بـل کـې تـال راوړی دی

جانانـه تنـدی وريـن کـړه بيا يـې مينـه بانـدې کېـږده
د زړه لـــه وينـــو جـــوړ مـــې درتـــه خـــال راوړی دی.

۱۵/۲/۱۳۷۴
کارګري قصبه- کابل

WWW.KHOST.AF

د مينې پيغمبر

يـو سـپين د سـبا سـتوری وم سـهر وژلـی يـم
د ګـل د شـونډو پرخـه ومـه لمـر وژلـی يـم

پـه زور نـه يـم مـات شـوی ښـکليه پورتـه راتـه ګـوره
د تاپـه نـوم يـې يـاره پـه هنـر وژلـی يـم

کوم څوک چې مې په زړه کې پيغمبر د مينې جوړ کړ
د روح پـر کـور مـې ناسـت دې پيغمبـر وژلـی يـم

WWW.KHOST.AF

دد غــه کلــي پېغلــې او منګــي پــر مــا خبــر دي
ګـــــودر يمـــــه وژلـــــی مـــــازيګر وژلـــــی يـــــم

د کـوم مغـول لښـکر مـې د زړه ښـکار کـې پلـی نـه دی
شمشـــاد پـــه وينـــو ســـور يمـــه خيبـــر وژلـــی يـــم

پـــه دې کـــې د رقيـــب د تـــورې ښـــه ګـــوره نـــه شـــته
د خپـــل دلبـــر پـــه غېـــره کـــې دلبـــر وژلـــی يـــم.

۱۳۷۴/زمری
کابل

WWW.KHOST.AF

د سرو ټپونو کان

د زلفـــو پـــه تيـــارو کـــې دې پـــه نـــور نيـــولی يـــم
بـــس زه خـــو دې د ظلـــم پـــه تنـــور نيـــولی يـــم

سـهر پـه وينـو رنـګ کړمـه ماښـام پـه اوښـکو لونـد
د وخـــت امـــام دا زه څنګـــه تربـــور نيـــولی يـــم

د زړه شـيمه مـې نـه شـته هسـې مينـه مينـه وايـم
دې لـوز تـه چـې هـم ټينـګ يمـه غـرور نيـولی يـم

WWW.KHOST.AF

دا شـوندې پـانې پـانې چې وربـږي پـر مـا هسـې
جانانـه بيـا دې كـوم غـم تـه ضـرور نيـولى يـم

د ستورو پت خـو هغـو جـادوګرو شـغلو مـات كـړ
دې تنـدر نـو زه لمـر پـه كـوم قصـور نيـولى يـم

د زړه د پرهـرو پتـري مـې چـوي خند يـدى نـه شـم
د سـرو تپونـو كـان يمـه ناسـور نيـولى يـم

چا وې غـبږه جنت، شـوندې شراب زلفې وږمې دي
دا ځكـه ورتـه زه همـېش تـرور نيـولى يـم.

۹/۲/۱۳۷۴
مكروريان- كابل

WWW.KHOST.AF

د پانهو مومن

ماښام شو خور د سهرونو پر بام سیوری کوي
لکه کوم ذهد چې د شونډو پر جام سیوری کوي

لمر راخېږي له مغربه د نمرود په ګوتو
د شرق د ښکلو لمر ګلو پر قام سیوری کوي

د پیغمبر فکر ژوندی دی خو د زړونو پر تخت
په وینو سور یو د جالیزه امام سیوری کوي

ددې ښامار وژل د پاڼو مومن نه شي کړلی
دومره هوښیار دی چې پر ونو په پام سیوری کوي

زړه مې لمبه شي چې دې زلفې پرمخ وغوړېږي
کفر ته ګورم چې پر ښکلي اسلام سیوری کوي.

۱۳۷۴ل کال

WWW.KHOST.AF

د صراط پُل

چې ستا په تخیل مې تخیل نیولی دی
منمه دګل شوندو کې مې ګل نیولی دی

دا خال د سپین تندي دې پاکوم د زړه په توره
مور تل په تاترو باندې مغول نیولی دی

د زړه وینې مې څاڅي لاس دې لرې که جانانه
(کوم دېو) غوندې دې سخت لکه کابل نیولی دی

WWW.KHOST.AF

مجبور به د هر ښکلي د خندا په لمبو سوزي
دا زړه چې مو هر چاته په منګول نیولی دی

د مینې قاتلان یې ځنې څرنګه تېرېږي؟
زما مظلوم ملت د صراط پل نیولی دی

په سترګو کې دې یون شوم زړه کې یون په خوله کې یون شوم
دې مینې دې څه ښکلی تسلسل نیولی دی.

۱۳۷۴/مرغومی

WWW.KHOST.AF

د جام جنازه

یو شور شو د جامونو شو قیام په میکده کې
چا وې پرون ساقي شولو اعدام په میکده کې

سهر د لمر په وړانګو جوړوي تسبیح له ستورو
د روح امام یې ناست وي هر ماښام په میکده کې

ساده زړونو سجده کړه د محراب په لور په مینه
د فکر ستورو ولیده امام په میکده کې

WWW.KHOST.AF

لــه ســترګو يــې د اوښــکو پــانې ورو ورو تو يــدلې
د جـام جنـازه پورتــه کــړه بـل جـام پــه ميکــده کــې

تــر ســپين قرانــه لانــدې د جــامونو ډنــډ کــې ګــورم
د مکــر ذاهــد بيــا تــړې احــرام پــه ميکــده کــې

د زړه د وطــن ښــار مــې يــو ځــل بيــا پــه وينــو لامبــې
نــن بيــا نــرخ ټاکــل شــوی مــې د قــام پــه ميکــده کــې.

۱۳۷۴ل کال
کابل

WWW.KHOST.AF

د سندرو په وزرونو

یو عشق مې لوبولو د سندرو په وزرونو
کوم چې رانه شهید کړلو د زغرو په وزرونو

شمله شمله لوګی شو د غره غېږې ځنې پورته
څه اور دی لګېدلی د ننبسترو په وزرونو

یو دېو د قاف د غره په ځنګلونو کې مېشته دی
د ژوند ډولۍ مې وړي د سوداګرو په وزرونو

WWW.KHOST.AF

د ښـــار د پېغلـــو خـــال وړي او د غـــاړو امېلونـــه
يـــو دوه مـــاران راوړي جـــادوګرو پـــه وزرونـــو

څـه لـو دی د ګـلاب ګـلاب سـرونو پـه وطـن کـې
يـو اور خـو خدايـه بـل کـړې د لـوګرو پـه وزرونـو

پـرون رمـه لـه غـره نـه راغلـه کلـي تـه يـوازې
څـه سـره وينـه پرتـه وه د ګـور ګـورو پـه وزرونـو.

۵/۲/۱۳۷۵
کابل

WWW.KHOST.AF

شهید غرونه

د مینـــې ســـتوری مـــې غـــاټول نـــه دی
ځکـــه زړګـــی مـــې پـــرې راټـــول نـــه دی

غرونـــه شـــهید دي، دښـــتې بـــورې ناســـتې
ورتـــه امېـــل د ګلـــو شـــپول نـــه دی

زړونـــه مـــو اخلـــه خنـــدا مـــه راکـــوه
دمینـــې ښـــار دی کـــار پـــه تـــول نـــه دی

WWW.KHOST.AF

ښکلي ښکلي دریابه غلي دورمه
د ژوند ماڼو مې سندر بول نه دي

ستوني زيږيږي د ښار د هر پانې
له ميوږک يې لاكنډول نه دي.

۵/۵/۱۳۷۵
كابل

WWW.KHOST.AF

څلور شپې

د ژوند سندره لیکمه د ګلو په خولو
د شعر ځیګر مې وینځمه د ښکلو په خولو

د وهم د بو څلورو شپو کې تېر کړلو له ستوني
کوم ښار چې و جوړ شوی د نتلو په خولو

د یار سترې احساس مې په کې ورو ورو خوبومه
د زړه سیورې مې لوند دی د سنځلو په خولو

WWW.KHOST.AF

دی جوړ زموږ له وینې، دی جوړ د چا له مینې
د ژوند څراغ بل نه شو د ښاغلو په خولو

د شنې جلګې له پاسه کړه پر سپینو لېچو دمه
کوم چا درته وینځلي د شنو ولو په خولو

اشنا لاس دې نږدې کړه چې په سترګو ورته ځیر شم
د بخت ستوری مې ګورم د منګولو په خولو.

۲۸/۵/۱۳۷۵
کارګري قصبه-کابل

WWW.KHOST.AF

ستوري لمرونه

د جانان شنه خندا مې بيا له کومه لوري راځي
د غزل اوښکو کې مې بيا د مينې توري راځي

دلته هر غم قدم په پام ږدي بيا ښکلا لټوي
د تلې ښار دی غم هوښيار دی سودا ګوري راځي

د شعر مېوه مې زېږبخنه ده بازار نه لري
د ژوند پر هر فصل مې ډول ډول سيوري راځي

WWW.KHOST.AF

بیـا تلـی سـپین امـام د قـاف د ځنګلونـو د پـو تـه
زمـوږ د اوښـکو هیلـې بیـا پـه هغـو پلـوري راځـي

زړه کـې مـې ګرځـي یـوه ګرمـه شـان ورېمـه د پښـتو
د قلـم نـوکې تـه مـې ټـول ټکـي سـرزوري راځـي

بیا مې د زړه ارمان موسکی شي بیا شي مړاوی غوندې
چـا وې وطـن تـه دې لمرونـه چـا وې سـتوري راځـي.

۱۳۷۵ل کال
کابل

WWW.KHOST.AF

د روح سپېڅلی زور

د هیلـو شـونډو کـې مـې پـانې بیـا ثمر نیسـي
پـس لـه کلونـو مـې ګلونـه بیـا ګـودر نیسـي

زه یـو سـېلاب شـومه د اوښـکو او سـړو اسـوېلو
دی راتـه لار کـې د سـپېرو شـګو سـنګر نیسـي

دا چـې شـمله یـې راټیټېـږي نـه، جګېـږي پسـې
دا خو پـرې خدای(ج) د خپلـې مینـې خپـل وزر نیسـي

WWW.KHOST.AF

پـرون يـې سـر کـې وه نشـه د فرعونيـت د فکـر
نـن راتـه خـړې خـړې ګـوري ځـان او تـر نيسـي

دا خـو د روح سـپېڅلی زور دی د خدای؆ عشـق وينځلـی
پـه يـوه وړانګـه چـې د ټـول تـورتم لښـکر نيسـي

بيـا د نـازو بچيـو وتړلـې تـورې تـر مـلا
چـا د ګـورګين د مـرګ ويـل چـا وې شـيبر نيسـي.

۲/۳/۱۳۷۲
کابل

WWW.KHOST.AF

د شعر پري

د ښکلا سیمه شپې نیولې ځانته ښار جوړوي
د ژوند په هر واټ کې د دار له پاسه دار جوړوي

موږه د لمر وړمې شهیدې کړې د شپې په کانو
اوس مو له کلي پټ تېرېږي بله لار جوړوي

ما ځنګوي د تیارو څڼو کې د خدای(ج) په نامه
ځانته د ژوند په نوم یو ښکلی سپین سهار جوړوي

ربه د تا په نوم مې ژوند اخلي په خپله ګټه
د وخت واکمن څومره هوښیار دی څه ښه کار جوړوي

WWW.KHOST.AF

کله د ښو په نوم قربان کله د بدو په نوم
دا فرښتې څومره په سخته زما بار جوړوي

د شعر پري مې مروره شوه د شعر له روحه
سپینې خبرې دې له شعر ځنې شعار جوړوي.

۱۳۷۵ ل کال
کابل

WWW.KHOST.AF

سند ريزه وږمه

د ژوند په هر فصل مې ځي راځي غميزه وږمه
د زړه په پاڼو کې مې رپي دا دوديزه وږمه

زه د وربښمو د رباب تارو ته خوب کومه
جانان مې خيال باندې راشيندي او سپنيزه وږمه

شهيده وړانګه يم د خپلو ستورو شپو وژلې
زړه کې مې بله ده د خپل غشي اوريزه وږمه

د ژوندون هر واټ کې مو جوړ دی وژنځای د ګلو
لکه بيرغ پرې باندې رپي ارمانيزه وږمه

WWW.KHOST.AF

موږه غاټول زړونه قربان کړل په همدې هیله چې:
د ساندو کلي کې به راشي سندریزه وږمه

شمله زړه، پوړنۍ زوړ دی، منګی زوړ دی خو هم
څومره خوږه خوږه ترې اوري پتمنیزه وږمه

د جنګ اسونو مې د ښتو ګلان ټول سترې کړل
خدایه یو ځل خو پرې خوره کړې سوله ییزه وږمه.

۱۳۷۲ل کال د غويي ۲۲مه
کابل

WWW.KHOST.AF

د شعر حجاب

د ژوند مړاوې سندره مې رباب کې راولم
د وینو شپو کیسه د عشق کتاب کې راولم

دا سر ربه ! مات شوی دی، ټیټ شوی چاته نه دی
خو تاته یې پنځه وخته محراب کې راولم

نن بیا د غزا ډول د هندوکش په سر غرېږي
سپېرې طالبې څنې مې په تاب کې راولم

د نقد ملایان ګرځي له دُرو سره په ښار کې
د شعر پېغله مې ځکه په حجاب کې راولم

WWW.KHOST.AF

زما ترلي لاس وو ستا درنې ښېړې
یو وخت خو به اشنا دا په حساب کې راولم

د سره قهر غلامه بیا د چا غېږې ته درومې !
د سپینو وړانګو تاو به په کولاب کې راولم

خندا موسکې شي چې پر شونډو د کبانو
یو شور خو د سندرو په دریاب کې راولم

په دې به هم د ډېرو له زړګو شي لمبه تاوه
دا وران د زړه وطن چې نغمه باب کې راولم.

۱۳۷۵ل کال د کب ۱۷مه
لغمان

WWW.KHOST.AF

د محمد اسمعیل یون لنډه پېژندنه

WWW.KHOST.AF

محمد اسمعیل یون د حاجي محمد خان زوی پر ۱۳۴۲ل کال، د لغمان ولایت د الینګار ولسوالۍ دنیازیو په یوي روښنفکري کورنۍ کې زېږېدلی دی.
لومړنۍ زده کړې یې د الینګار ولسوالۍ د سلینګار په لومړني ښوونځي کې سرته رسولي دي، تر هغه وروسته کابل ته راغی او په خوشال خان لېسه کې شامل شو. پر ۱۳۶۶ل کال له نوموړې لېسې څخه په دویم نومره بریالی او پر ۱۳۶۷ل کال د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د پښتو څانګې محصل شو. پر ۱۳۷۰ل کال له نوموړې څانګې څخه اول نومره بریالی او پر همدې کال بېرته د پښتو څانګې د کدر غړی شو. پر ۱۳۸۵ل کال په نوموړې څانګه

کې د ماسترۍ دوره پیل شوه، یون په ډېر ښه او بریالي ډول دا دوره پایته ورسوله.
محمد اسمعیل یون له ۱۳۷۰ل کال څخه بیا تر ننه پورې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي تدریسي غړی او د(پوهندوی) علمي پوړۍ ته رسېدلی دی، پر استادۍ سربېره، استاد یون د ((کابل پوهنتون))، ((هیلې)) او ((شمشاد)) مجلو د چلوونکي دنده هم په ښه ډول ترسره کړې ده. په پېښور کې د چاپېدونکې ((معارف)) مجلې کتونکی غړی هم و. همدارنګه دیو شمېر نورو چاپي خپرونو همکار هم پاتې شوی دی.
استاد یون پر ۱۳۸۱ل کال، په جلال اباد کې ببړنۍ لویې جرګې ته د ختیزو ولایتونو د انتخاباتو د دفتر مشر شو، ددې جرګې لپاره تر ټاکنو وروسته د جرګې غړی، بیا د جرګې د غړو له خوا د بېړنۍ لویې جرګې دلومړي منشي په توګه انتخاب شو. استاد یون په دې جرګه کې تر خپل وروستي وسه خپل ملي او تاریخي مسولیت ادا کړ او د هېواد دښمنه عناصرو د توطیو مخه یې ونیوله.
تر دې جرګې وروسته، کله چې د افغانستان د اساسي قانون د تدوین بهیر پیل شو، نو استاد یون بیا ددې بهیر لپاره د ختیزو ولایتونو د دارالانشاد دفتر مشر وټاکل شو. په ختیزو ولایتونو کې د اساسي قانون د لویې جرګې لپاره انتخابات هم د همدې دفتر له خوا ترسره شول.استاد یون د اساسي قانون د تصویب په لویه جرګه کې د نوموړې جرګې د دارالانشا د غړي په توګه خپل فعال رول ادا

WWW.KHOST.AF

کړ. ټاکل شوې وه، استاد یون په ختیزو ولایتونو کې د افغانستان د جمهوري ریاست لپاره د عمومي ټاکنو د دفتر مسول شي، خو په کابل کې د لویو جنګسالارانو او ځینو تنظیمي مشرانو له خوا پر حکومت او ملګرو ملتونو د زیات فشار له امله له کاره ګوښه شو. ملګرو ملتونو (UNAMA) استاد یون ته وړاندیز وکړ، چې په کابل کې به تر دې لوړه دنده درو سپارو، خو استاد یون ونه منله او خپلې استادۍ ته یې دوام ورکړ.

درې کاله وروسته یې د ځینو ملګرو په زیات ټینګار او غوښتنه، د جمهوري ریاست د ملي امنیت شورا په دفتر کې د فرهنګي چارو د ریاست دنده و منله او په کابل پوهنتون کې پر استادۍ سربېره لا تر اوسه دا دنده پر مخ وړي. استاد یون پر **۱۳۸۵** ل کال د افغانستان او پاکستان د امن ګډې جرګې لپاره د افغانستان له خوا د منشي په توګه غوره شو او دا دنده یې هم په ښه ډول ترسره کړه.

استاد یون د خپلو اکیلکوال په توګه په تېرو شلو کلونو کې ګڼ شمېر فرهنګي او ټولنیز خدمتونه ترسره کړي، په ګڼو چاپي، راډیویي او ټلویزیوني مرکو کې یې د واقعیتونو او حقایقو د څرګندیدیان له امله د خلکو په زړونو کې ځای نیولی دی. که څه هم ډېر خلک د یون لیکنې، مرکې او نظریات خوښوي، خو یو شمېر داسې خلک هم شته، چې د یون سرسختي مخالفین دي. د هغه ملي او ګټورو نظریاتو ته هم غلط رنګ او تعبیر ورکوي، دا ډول اشخاص، چې اکثره یې زورواکي او د سیاسي ډلو ټپلو غړي او

WWW.KHOST.AF

مشران دي، د استاد یون نظریات خپلو شخصي او تنظیمي ګټو ته خطر بولي، نو ځکه یې په ټینګه مخالفت کوي زهددې شاهد یم، هر کله چې یون کومه لیکنه او مرکه کړې، نو دده پر وړاندې یې مثبت او منفي غبرګونونه دواړه راپارولي دي، منفي غبرګونونه اکثره وخت د هغو اشخاصو او ډلو له خوا وي، چې په تېر کړکېچن سیاسي بهیر کې یې ډېرې نامشروع ګټې ترلاسه کړي او ځانونه یې مطرح کړي دي.

مثبت غبرګونونه اکثره د ولس دمشرانو، روښنفکرانو او نورو مخورو له خوا وي، خو استاد یون په دغسې سختو اغزنو او تنګو شرایطو کې بیا هم خپل فرهنګي، سیاسي او ټولنیز کار ته دوام ورکوي.

دا اوسنی فرهنګي کار، چې تاسو یې اوس په مسلسل ډول ګورئ، دا د تېرو شلو کلونو کارونه دي، چې له تېر یو نیم کال راهیسې پرې په منظم ډول کار شوی، اوډل شوي او دادی ستاسو مخې ته اینبودل کېږي، په داسې یو دولتي دفتر کې چې بوختیاوې په کې ډېرې وي، د منظم او ستر فرهنګي کار سرته رسول اسانه کار نه دی.استاد یون پر خپلو فرهنګي کارونو سربېره د ګڼو فرهنګي ټولنو د غړي، همکار او موسس غړي په توګه هم خپل فرهنګي رول ادا کړی، په پېښور کې یې د دوو المان مېشتو فرهنګي ټولنو (دافغانستان دکلتوري ودې ټولنې) او(د پښتني فرهنګ د ودې پراختیا ټولنې) د همکار په توګه د بېلابېلو لیکوالو په لسګونو

WWW.KHOST.AF

اثار، ایډیټ او چاپ کړي دي دغه راز یې په سلګونو کورنیو مشاعرو، ادبي غونډو او سیمینارونو کې ونډه اخیستې ده، خپله یې هم په لسګونو مشاعرې، سیمینارونه او علمي ورکشاپونه جوړ کړي دي.

سربېره پر دې، په یو زیات شمېر، ملي او نړیوالو کنفرانسونو کې یې په ښه ډول د خپل هېواد استازي کړې ده. دلته به یې د اثارو یادونه وکړو:

اثار

الف- پنځونې:

کتاب نوم	څرنګوالی	چاپکال
• متکور	لومړی شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷
• په اورونو کې سندرې	دویمه شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷

ب- راټولونې:

• هیلې	ګډه شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷
• نیمګړي ارمانونه	د حیران شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷
• د لوونو فصل	ګډه شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷
• د نازو انا یاد	د سیمینار د لیکنو ټولګه	دویم ۱۳۸۷
• د استاد الفت نثري کلیات	د استاد الفت نثرونه	دریم ۱۳۸۷
• سیندونه هم مري	د اسحق ننګیال شعري منتخبات	دویم ۱۳۸۷

ج- ژباړنې:

• د ټولنپوهنې له نظره: په افغانستان کې د واک جوړښتونه
د پوهنوال روستار تره کي اثر دویم ۱۳۸۷

WWW.KHOST.AF

- .د افغانستان فرهنګي میراثونو ته یوه کتنه
  د نینسي دوپرې اثر — دویم ۱۳۸۷
- په افغانستان کې د جګړې جنایتکارانو محاکمه
  د پوهنوال روستار تره کی اثر — دویم ۱۳۸۷

د- یونلیکنې:

- د اماراتو سفر — د اماراتو یونلیک — دویم ۱۳۸۷
- که یون دی یون دی — د اروپا یونلیک — لومړی ۱۳۸۷
- د پنتاګون ترڅنډو — د امریکا یونلیک — لومړی ۱۳۸۷

هـ- څېړنې او شننې:

- د محمدګل خان مومند اند و ژوند ته یوه لنډه کتنه — دویم ۱۳۸۷
- استاد زیار د پښتني فرهنګ یو ځلاند ستوری — دویم ۱۳۸۷
- دکابل پوهنتون د ادبیاتو پوهنځي پښتو کتابښود — دویم ۱۳۸۷
- د افغانستان فرهنګ ته اوښتي زیانونه — دویم ۱۳۸۷
- د پښتو شعر هندسي جوړښت — شپږم ۱۳۸۷
- له افغانستانه د مسلکي کادرونو د فرار عوامل — دویم ۱۳۸۷
- ساینسي پرمختیاوې — دویم ۱۳۸۷
- ببرړنۍ لویه جرګه ولسواکي او زورواکي — دویم ۱۳۸۷
- اندیال خوشال — لومړی ۱۳۸۷
- هیله د خپلو سریزو په لمن کې — لومړی ۱۳۸۷
- کلتوري یون — لومړی ۱۳۸۷
- فرهنګي فقر — لومړی ۱۳۸۷
- مرکه او مرکې — لومړی ۱۳۸۷
- خوشال په خپل ایډیال — لومړی ۱۳۸۷
- دکتابونو په وړمو کې — لومړی ۱۳۸۷

WWW.KHOST.AF

- افغانستان په سیاسي کړلیچ کې لومړی ۱۳۸۷
- پښتو لیکنی سمون لومړی ۱۳۸۷
- اوسنی رسنی لومړی ۱۳۸۷
- که نړیوال ماته وخوري؟ لومړی ۱۳۸۷

خدای (ج) دې استاد یون ته ډېر عمر ورکړي او جرئت دې ورته هم تاند لري، الله (ج) دې دی له هر ډول بدو بلاوو وژغوري، په فرهنګي کارو زیار کې ورته د نور زغم او وسېلې هیله لرم.

په درناوي
وفاالرحمن وفا
کابل- افغانستان

WWW.KHOST.AF

pə oruno ke səndəre

(songs in the fires)

By:
M. Ismael yoon

WWW.KHOST.AF

ISBN 978-9936-500-09-9

9 789936 500099 >

د خپرونو لړ: (۱۰)